

I L'OTAN? ANAR-HI ANANT, ANAR-HI ANANT...

I l'OTAN?, narinan, narinan, narinan... No es tracta de parlar de la cançó de la Trínca sinó d'un dels temes que se'n parla molt últimament des de tots costats.

No passa dia que els governats o la premsa no parlin de la qüestió. Per què tant d'interès? Crec que podem resumir-ho. L'espectacular creixement de les armes nuclears està posant en perill la humanitat. Publicacions de les NN.UU. indiquen:

— La potència actual dels arsenals nuclears equival a 1.000.000 de bombes com la d'Hiroshima,

— dit més directament: amb les armes disponibles l'any 1969 es podia destruir 700 vegades el planeta.

Des de la 2.ª Guerra Mundial, els Estats Units ha portat sempre la iniciativa en la cursa d'armaments i amb en Reagan s'han accelerat els perills d'una guerra que en cas de produir-se provocaria una destrucció massiva de conseqüències incalculables. Aquesta iniciativa respon a l'intent d'imposar la seva aclaparadora superioritat militar sobre la Unió Soviètica i a la voluntat intervencionista de Washington a tots els llocs del món on considera amenaçats els seus "interessos vitals".

La indústria d'armaments nord-americana s'està fent rica. Més de la meitat de les cent empreses més grans d'E.E.U.U. viuen avui de les ordres del Pentàgon. Empreses com la Chrysler, per exemple, s'han salvat de la crisi gràcies a la seva "reconversió" parcial en fàbriques d'armes.

Aquesta indústria militar constitueix un enorme mercat que per als grans capitalistes significa una acumulació de beneficis que els mercats tradicionals ja no ofereixen a causa de la crisi. Els industrials d'Europa Occidental van pel mateix camí.

Aquest rearmament dels Estats Units i dels països de l'OTAN respon també al desig d'establir la seva superioritat estratègica sobre el Païse de Varsòvia i possibilitar, d'aquesta manera, la intervenció militar directa en els conflictes que es puguin presentar, particularment al Tercer Món. Aquests criminals "amos del món", volen imposar els seus criteris en els conflictes generats per la crisi econòmica mundial, frenar les revolucions com Nicaragua i poder seguir explotant els països pobres.

Dones bé, aquesta forta tensió internacional, l'escalada armamentista i la consegüent amenaça de guerra aquesta vegada nuclear — està alimentant a Europa un poderós moviment en favor de la pau. Cada vegada és més gran el convenciment que la doctrina de la dissuasió i les negociacions entre E.E.U.U. i la URSS no té credibilitat i que la possibilitat d'evitar una guerra depèn més de la voluntat dels pobles que no de l'actitud dels governs i les castes paràsites militars.

Aquest moviment per la pau recull tradicions antibèl·licistes i l'herència d'algunes organitzacions pacifistes creades a la dècada dels cinquanta, especialment a Gran Bretanya. Aquestes organitzacions tenen una diversitat ideològica notable però units per objectius tàctics comuns: reduir dels "euromissils", aconseguir zones desnuclearitzades o la reducció de les despeses militars.

A l'Estat Espanyol, el moviment per la pau comença a constituir-se fa aproximadament sis anys, quan es contemplava la possibilitat d'ingrés a l'OTAN. Des dels seus inicis el moviment posseeix un marcat de caràcter anti-Otan, per tant, fortament polititzat. Al mateix temps, amplis sectors populars comencen a ser sensibles als factors que a d'altres països han afavorit el ràpid creixement del moviment per la pau: la temença d'una guerra, sense comparació en la història, unida — en el nostre cas — a l'augment d'inseguretat que produeix la progressiva vinculació a l'OTAN, sumada a la presència de les bases nord-americanes al nostre territori. La reivindicació de la desvinculació de l'OTAN i l'exigència de desmantellament de les bases, ocupen un lloc molt destacat entre els motius de mobilització.

Per altra banda, comença a créixer una forta consciència antimitarista, degut principalment al caràcter reaccionari de les FF.AA., les costoses inversions que es destinen a despeses militars quan existeixen atur i es retallen despeses socials.

Tanmateix, els obstacles per sortir de l'OTAN existeixen. Obstacles que provenen actualment de l'actitud del govern del PSOE. No hi ha dret que ens enganyin amb maniobres tàctiques electoralistes segons la seva actitud davant els FF.UU., davant els governs europeus, davant les FF.AA. De totes maneres es veia venir: no és l'únic partit socialdemòcrata, ni aquest l'únic tema que, una vegada arribat al poder es desdiiuen de les promeses i s'adapten a les exigències dels poders fàctics de torn. De creure'ls, el govern tindria les mans pràcticament lligades per les pressions constants de la dreta, els militars, i l'imperialisme. La crisi econòmica impossibilitaria de fer cap altra política... i que aquesta política és l'única possible i la millor. Hem de ser realistes, ens diuen. És el realisme dels que ha descobert les excel·lències del capitalisme i dels "valors occidentals". Ningú nega que existeixen pressions de militars i banquers, però això ja fa segles que està descobert, això ja se sap des del primer moment que un militar en un partit d'esquerres que lluita pel socialisme. El que passa és que queda el dubte de saber si hi ha hagut mai la intenció — almenys la intenció — de resistir aquestes pressions. Prenent aquestes decisions el PSOE fa la política que agrada a la dreta: ja es digui C.D.C., A.P., P.R.D., C.D.S., P.N.V... en fi, dels representants més dignes del capital, de la demagògia i de la mentida política.

Però no tot està perdut. Sense desitjar-ho, en Reagan, "cuatrero, maldito pistolero", ha contribuït amb la seva política a massificar un moviment pacifista que poc a poc va agafant consciència dels perills que pateix la humanitat.

Des de l'escala, des de qualsevol racó de Catalunya, hem de contribuir en la lluita pel desarmament dels arsenals nuclears, per la dissolució dels blocs militars, contra l'OTAN, contra les bases nord-americanes, per la neutralitat activa, contra la militarització de la societat i els pressupostos militars. Solidaritat amb els pobles que pateixen les intervencions imperialistes en el Tercer Món, com el cas de Nicaragua. La millor actitud ètica és la lluita per aquests objectius.

Francesc Tubau.

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA

Tel. 77 01 46

**CENTRE
D'ESPECÍFICS
FÒRMULES
MAGISTRALS**

ROSÀ-MARIA BALLESTA

FARMÀCIA

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà